Relatywnie — Zola111

Od autora: wiersz zainspirowany konkursem na temat "Przyroda".

dokąd pędzisz po kamieniach i meandrach,
rwącym nurtem i leniwym rozlewiskiem,
jak ja – płynna, to znów harda i uparta,
moja rzeko, drżąca strachem pod urwiskiem?

po co bierzesz ze mnie przykład, krucha wierzbo,
pochylona nad pomnikiem Fryderyka?
płacz i granie – te dwie rzeczy są na pewno.
one trwają, gdy nadzieja nawet znika.

nie przedrzeźniaj mnie, ty morze granatowe.
raz wzburzone, raz łagodne jak jeziora.
twoje wody, jak łzy moje – takie słone.
gdy ja minę, minie twoja we mnie pora.

6.08.2018.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Zola111, dodano 15.08.2018 08:58

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.